

Nappal és éjszaka - Maximák és gondolatok Ernst Jüngert? I 1.rész

2010 december 29. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Az alábbiakban a neves német filozófus és író, a konzervatív forradalom egyik legnagyobb hatású gondolkodójának a maximái olvashatóak, mellyel egy sorozatot is szándékozunk indítani. Ernst Jünger (1895 -

1998) itthon els?sorban sz?p?r?k?nt deb?t?lt (A m?rv?nyszirteken, 2004), e mellett pedig kisebb l?legzet? ír?sai jelentek meg politikai foly?iratokban.

J?nger meghat?roz? ?lm?nye ?r?k?nt és filoz?fusk?nt is a h?bor? és a b?ke viszonya volt, ahogyan ezt megfogalmazta egyszer; *"Az emberi rend annyiban hasonl?t a vil?gmindens?gre, hogy id?r?l id?re el kell ?gnie ahhoz, hogy ?jj?sz?lethessen. (...) Ott kell ?llni, ahol a rombol?s nem v?gpontnak sz?m?t, hanem el?zm?nynek"*. V?gigharcolta az els? vil?gh?bor?t, a m?szod?k vil?gh?bor?ban azonban azonban egy id? ut?n nem vehetett részt, mert nem sz?m?tott megb?zhat? szem?lynek a nemzetiszocialista vezetésnek. Visszatér? vez?rgondolata egy ?j t?rsadalom létrehoz?sa volt, amelyben a harcos és a munk?s valamennyire mitiz?lt, szimbolikus alakjai k?r?l k?pzelt el. J?ngernek egy alig ismert oldal?t k?v?njuk bemutatni az al?bbi maxim?kkal, melyek egy klasszikus, kicsit sztoikus b?lcseked?t var?zsolnak elénk, aki egy-egy j?l siker?lt esszenci?lis mondattal pr?b?lja megragadni a l?tezés fontos momentumait.

Itt-lét és ?gy-lét (*)

Az embereknek mindig is t?bbit ért Itt-l?t?k, mint ?gy-l?t?k: a sorsvonal, annak hossza, szerencs?j?k és balszerencs?j?k t?bbit ért, mint a sors voltak?ppen? tartalma, jelent?s?ge. A hatalom fontosabb a bel?t?sn?l, a gazdags?g a jellemn?l, az ?let hossza annak tartalm?n?l és a l?tszat az elidegen?thetetlen ?nval?n?l.

Az ember kudarc?t kiterjeszti a k?rnyezet?re is, a természetre, s?t tal?n a vil?gegyetemre is. Ennek f? oka a k?v?ncsis?g, amelyet az arc?tlan?s?g követ.

Amit az ember kieszel, ism?t csak r? hullik vissza.

N?ha er?nyeink és hib?ink is vissza?utnek ránk.

Annak sorsa, aki csak fedez?kb?l hajland? elm?lkedni, az lesz, hogy t?lsz?rnyalj?k.

Nem t?r?nk ki m?g a legbens?bb korl?taink k?z?l sem, ?gy v?ltoz?sra sem vagyunk képesek. Bizonyosan form?ljuk magunkat, de csup?n korl?taink k?z?tt, egy kijel?lt k?r?n bel?l.

Az ember az, aki megv?ltoztatja magát, nem az id?.

Szenved?lyeink a l?zhoz hasonlatosak; meglehet, fert?z?s ?ltal ragadnak meg minket, majd elhagynak és a t?vols?gban t?rnek vissza.

Az ember kevésbé vágyik megértésre, mint inkább arra, hogy, ami érthetetlen számára, megvetend?nek t?nj?n.

Megh?zasodott. ?gy v?lem, els? alkalommal azt tapasztalhatta, hogy olyanok vagyunk, mint a kakas a csirke?lban, a legvonz?bb n?kkel éppen ekkor találkozunk.

Egy j? fiziogn?mus ?gy olvas az arcokban, mint (m?s) a képesk?nyvekben. Ez az aj?nd?k megfizethetetlen, noha elérhet egy szintet, amikor, az abszol?t hall?shoz hasonlóan, f?raszt?v? v?lik.

Mindig is roppant fontos feladatnak tekintettem, hogy egy embert meggy?zzek arról: ? maga egy csod?latos l?tez? és csod?latos er?k felel?s hordoz?ja.

Az ember olyan képess?gek birtokosa, amelyeket z?rt rendk?nt hordoz. Nem rendelkezik felett?k jobban, mint a sz?ks?gletei felett.

Mi?rt panaszkodnak oly' sokan arra, hogy al?becs?lik ?ket? Ennek ellent?te m?g rosszabb lenne.

T?bbit n?gylevel? l?her?t taposnak el, mint amennyit leszak?tanak.

A n?i energia er?sebb a f?r?i?n?l, m?g akkor is, ha l?that?an kevesebb. ?that?bb, kevésbé ill?kony, hat?konyabb. Rugalmasabb, m?gis kem?nyebb, mint a h?res ac?lpenge. Azonban, az ac?lhoz hasonlóan, nem kezdett?l fogva rendelkezett ezzel az er?nyel, hanem megszerezte azt, mid?n a hideg f?rd?ben megedzett?k.

A széplelkek az értelmiségi n? természetes prédái.

A bátorság alapja kétség kívül leginkább a nyugodt természet, amely az állhatatosságban, kitartásban és megingathatatlanságban ismerszik meg. Ahogyan egy ennyire min?ségi elem kiemelkedik még a legsúlyosabb veszély bátorságából is, mintegy szembeszállva a beláthatatlan túler?vel.

A gyengeségnek vannak fény- és árnyoldalai; fogékonnyá tesz bennünket a jóra és a rosszra is. Amikor gyengék vagyunk az emberek, az állatok, a baktériumok és a betegségek mind ránk támadnak, csakúgy, mint a kísértések.

Az eufória tekinthet? egyfajta szabadságlevélnek, amely a szellemet szabaddá teszi a természett?l.

Olyan mértékben emelkedünk, amely mértékben terheinket ledobjuk.

Az igazi lustaság a paradicsomi erények közé tartozik, amelyben rajtunk kívül csupán a macskák részesülnek.

Olyanok vagyunk, mint azok a feln?ttek, akik arrogánsan törnek keresztül a vásári forgatagon, keresztül az él?k világán, amelyben egyedül a gyermekek a valódi emberek.

A gyermekek isnhez hasonlatosak – a világ rendben lenne, ha mi követnénk ?ket, ahelyett, hogy ?k követik a mi példánkat.

A gyermekekben még megvan a világ-géniusz lehelete, amelyet kés?bb el fognak veszíteni.

Fordította: Németh Bálint.

(*) Forrás: Ernst Jünger - Tagseite, Nachtseite - Maximen und Gedanken aus dem Werk; Ausgew. v. Katharina Ayen; 1996.

Regnum! www.regnumportal.hu - A Flag Polgári M?hely partnere

Ajánló